

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1102

27.04.2024 (135)

Michael Kühnen

Den anden revolution Bind I: Tro og kamp

Del 15

EN VERDEN FULD AF FJENDER

Den nationalsocialistiske bevægelse kæmper mod en verden af fjender: Liberal kapitalisme, Marximus og reaktion. Mod materialisme, zionisme og faren for racekrig. Fire store mellemliggende mål, stadier af vores revolution, adskiller os fra vores sejr.

Det første mål - som nævnt tidligere - er ophævelsen af naziforbuddet. Jeg har allerede forklaret, hvorfor den tyske frihedsbevægelse anser det for absolut nødvendigt, at Det Nationalsocialistiske Tyske Arbejderparti ikke bare opererer under jorden, men igen kan optræde frit og åbent. Vi bliver bekæmpet af alle de etablerede politiske kræfter i dette land - fra DKP til NPD, fra kapitalen til de forenede fagforeninger, men det skal ikke skræmme os:

Det er netop den konsekvente afvisning af alle kræfter, der støtter eller anerkender dette system, der sikrer os massebasen i det øjeblik, hvor systemet vakler, og folk bliver utilfredse. De andres fjendtlighed skaffer os også støtte fra dem, der af en eller anden grund føler og ønsker at eliminere systemets tomhed, uduelighed, meningsløshed, kedsomhed og hykleri. Vi skal være den radikale negation af det eksisterende, det grundlæggende alternativ, så vil vi overbevise de unge og forme

fremtiden.

Det andet mål er skabelsen af et stortysk rige i et folkenes frie Europa. Det Stortyske Rige - det betyder enden på tre delstater, BRD, DDR og FR Østrig, som i årtier er blevet mere og mere fasttømrede og har forsøgt at give deres borgere en separatistisk stat og nationalfølelse. Det Stortyske Rige betyder, at Polen og CSSR (såvel som Sovjetunionen) bliver nødt til at give de tyske østlige territorier tilbage.

Selv om den tyske frihedsbevægelse, der går ud fra disse regioners kulturelle og etniske autonomi, afstod fra tilbagegivelsen af Sydtyrol, Alsace-Lorraine, Eupen-Malmedy og Nordslesvig, må vi altid regne med fjendtligheden fra de demokratiske regeringer i Vesteuropa, som stadig har besættelsesstyrker stationeret i Tyskland i betydeligt antal - alt i alt et imponerende billede af vores modstanderes front.

Men på vores side er Europas frihedsbevægelser, nationalsocialister, nationalsocialister og fascister i Europa har længe været forenede. I traditionen fra den europæiske Waffen-SS står de skulder ved skulder mod den fælles fjende. Et særligt varmt venskab forbinder os tyskere med vores flamske, vallonske og engelske kammerater, men vores bånd strækker sig også til alle andre frihedsbevægelser på kontinentet.

Ud over folkenes legale frihedsbevægelser, som bl.a. mødes årligt i Diksmuide i Flandern, grundlagde WUNS den vesteuropæiske sektion, som i dag ledes af lederen af de danske nationalsocialister. Derudover er der kammerater fra de østeuropæiske eksilbevægelser, hvoraf nogle kæmpede sammen med os i verdenskrigen. Kammeraterne fra Europa, ja kammeraterne fra hele den hvide verden, støtter den tyske frihedskamp og dens nationale krav - i bevidstheden om Stor-Tysklands betydning for udformningen af et forenet Europa.

Men den historiske logik er også på vores side. Nationalisme er en afgørende kraft i vores tid, som vi kan se med folkene i Asien og Afrika. Det er naturligt, at et folk hører sammen og danner en forenet stat - hvordan skulle det ellers kunne udtrykke sin vilje, hvis ikke i form af et statssamfund?

Vi tyskere har ikke mindre ret til frihed og et hjemland end f.eks. palæstinenserne. FN's erklæringer om det palæstinensiske problem gælder ikke kun for PLO, men mutatis mutandis også for den tyske frihedsbevægelse. Naturligvis vil vi ikke frivilligt have denne ret til en forenet og fri nationalstat, men ved at nægte, hvad der naturligt er givet til enhver negerstamme, sætter Tysklands fjender sig selv i en forkert position. Det er slet ikke utænkeligt at danne en fælles front af nationalisme med de vågnende folk i Asien og Arabien mod internationalismen i den rådne borgerlige verden i vest og den nationale undertrykkelse af folkene i

øst! Vi har venner i verden og i Europa: **Sammen vil vi vinde.**

Vores tredje mål er den endelige løsning på det jødiske spørgsmål. Jeg bruger dette udtryk helt bevidst, fordi det er blevet et tabu i efterkrigstiden. Det var den demokratiske, bolsjevikiske alliances grusomhedspropaganda, der gav dette udtryk en fortolkning af folkemord i Det Tredje Riges jødepolitik. Men hvad mente man med det?

Ødelæggelsen af zionismen (verdensjødedommens organiserede magt)! Det er fortsat vores mål. Når vi gør det, pådrager vi os uundgåeligt fjendskab fra zionisterne, som i det mindste til en vis grad råder over supermagterne USA og USSR samt de hemmelige frimurerorganisationers indflydelse. Selvom zionismen er vores største og farligste fjende - en fjende, der to gange drev verden i krig mod Tyskland og vandt begge gange - må vi ikke fortabe os i panik, i en vrangforestilling om forfølgelse, som dele af den sekteriske Ludendorff-bevægelse ynder at gøre, der lugter jøder overalt.

Zionismens magt er uendeligt meget større, end den gennemsnitlige borger aner - det beskrev jeg i forrige kapitel - men den er mindre, end nogle kammerater frygter, som kun bruger dette argument til at forklare deres manglende succes og passivitet. Der er kun et lille antal individer, der skubber på Zions Visers store plan. Den sidste "udvalgte", der, så vidt vi ved, stadig selv havde en offentlig position i stedet for at sætte en stråmand foran sig, som det er almindeligt i dag, Weimar-udenrigsministeren Rathenau, talte om tre hundrede mænd, der styrer verden, og som hver især kender alle. Dette lille antal er en væsentlig fordel for dem:

De kan handle meget hurtigt og effektivt, og alligevel forbliver de helt anonyme, kan ikke afsløres, og de har ikke noget forræderi at frygte. Men det har også ulemper:

Deres faktiske, direkte, fysiske vold og magt er lille. Hvis man ødelægger deres redskaber - de hemmelige selskaber - og dermed deres kontrol over værtsfolkens statslige, økonomiske og journalistiske midler, kan man bekæmpe dem effektivt. Indtil videre har "Zions vise mænd" dog altid været i stand til at klare regionale tilbageslag, som i Europa i 1930'erne og 1940'erne, takket være deres magt i andre regioner af verden. **Kampen mod zionismen skal derfor føres over hele verden!**

Det er her, den tyske frihedsbevægelse passer ind i en verdensfront:

Ingen steder er jøderne særlig populære, zionismen er blevet højtideligt forbudt af FN, og selv i den zionistiske højborg, USA, er der modstandskræfter i bevægelse. Det er ikke kun de amerikanske nazister eller Ku Klux Klan, der er mange - patriotiske og racebevidste - organisationer og endda respekterede politikere,

industrifolk og journalister, der gør modstand mod det zionistiske slaveri.

Asien ser ud til at være helt fri for zionistisk indflydelse, bortset fra holdningen til den internationale forretnings- og finansverden. Og i Afrika har den arabiske nation formået at fortrænge den zionistiske indflydelse efter mange år med ret stærk zionistisk indflydelse. Også i Rusland vækkes de antizionistiske kræfter igen og igen. Især det russiske folk er i høj grad antijødisk, og deres stolthed modstår at blive et redskab for zionismen. Selv KPDSU må tage højde for dette gennem en udadtil antizionistisk politik, som dog ikke må snyde nogen:

Siden mordet på nationalkommunisten Stalin, som hadede jøderne og engang forpurrede de zionistiske planer ved at besejre Trotskij, har zionistiske kredse helt sikkert genvundet indflydelse på den sovjetiske magt. Vi ved, at denne kamp ikke er blevet afgjort inden for parti-, stats- og militærapparatet.

Den nationalsocialistiske opposition i Rusland, som er meget velorganiseret, og hvis overgange til den organiserede stalinistiske fraktion, som den er dækket af, er flydende, har en vis indflydelse på folket og staten, men intet har endnu ændret sig i den kendsgerning, at Sovjetunionen er et redskab for zionismen.

Vi kan ikke hjælpe det russiske folk i denne antizionistiske kamp og kan kun vagt se frontens forløb. Men kun en officiel rehabilitering af Stalin vil betyde enden på den zionistiske magt i USSR. Men i det russiske folk vil vi en dag finde en lige så pålidelig allieret i kampen mod den zionistiske sammensværgelse som i den arabiske nation.

Det fjerde mål er etableringen af det ariske samfund af nationer. Vores opfattelse af racekampen og vores advarsler mod en racekrig, hvor arieren er i fare for at blive besejret, synes at gøre både os negre og asiater til fjender, og derfor kan de politiske venners advarsler mod en front mod de farvede kun være berettigede.

Men man må ikke glemme, at disse mål ikke kun realiseres i en logisk, men også i en tidsmæssig rækkefølge. I politik skal man altid kun vise folket én modstander, koncentrere propagandaen om ét spørgsmål, rette de enorme energier fra et 80 millioner stort folk mod ét mål. Kun lederne af et folk, eliten af kæmpere og troende, kender bevægelsens endelige mål. Alliancer vil blive skabt, og det er ikke, som vi bliver beskyldt for, at vi fremprovokerer en racekamp.

Racekampen er en kendsgerning, til enhver tid, under ethvert system! Det eneste spørgsmål er, om vi ønsker at vinde eller tabe. Hvor paradoksalt det end kan lyde :

Ligesom nationalsocialismen, takket være sin klare erkendelse af virkeligheden, som den eneste kraft kan overvinde marxismen med en folkeorienteret socialisme,

ligesom nationalsocialismen, netop som en nationalistisk bevægelse, fordi den respekterer andres nationalfølelse lige så meget, som den forventer det modsatte, fordi den kan forene det europæiske kontinent, så vil vores bevægelse, også bedre end andre, have held til at forhindre en truende racekrig!

Især vi tyskere har mange venner i den farvede verden, som ingen interessekonflikt adskiller os fra. Vores foranstaltninger mod truslen om udenlandsk infiltration kan ikke fornærme en racebevidst asiat mere end nationalt sindede persere, tyrkere eller arabere, som vi har et langt historisk venskab med. Disse stolte folkeslag og racer ønsker heller ikke denne sammenblanding. En god tradition for venskab forbinder os frem for alt med den arabiske nation, hvis åndelige leder - den afdøde stormufti af Jerusalem, Hussein - var en stor ven af vores folk og en allieret af Riget under verdenskrigen, og ligeledes med Japan, Tyrkiet og Iran, ariernes mangeårige hjemland. Fornuften dikterer, at vi danner en alliance med den stærkeste magt, der ikke er domineret af zionismen - Folkerepublikken Kina.

Racisme betyder ikke at tegne et forvrænget billede af undermennesket. Racisme betyder:

For at forhindre intern sammenblanding og for at sikre sin egen races overlevelse eksternt i naturens og historiens evige kamp. Kun når alle racer og folkeslag anerkender dette på samme måde, er gensidig respekt mulig. Især de gamle kulturfolk i Asien ved dette meget godt, men de vågnende nationer fornemmer det også i deres nationalistiske agitation. Det ariske samfund af nationer vil være i stand til at danne en alliance med andre nationer og racer, ligesom Det Stortyske Rige engang gjorde det, som drev en historisk alliance mellem et Asien forenet af Japan og Den Nye Orden i Europa. Den gamle tysk-japanske alliance - Berlin-Tokyo akse - kan være fremtidens model for en verdensorden på racemæssig basis.

Under alle omstændigheder er vi nationalsocialister tættere på de unge, vågnende nationer end på de dekadente plutokratier og de bolsjevikiske slavestater. Det bliver en lang kamp, og det er meget muligt, at vores generation ikke kommer til at opleve sejren. Derfor er vores kæmpere ikke drevet af grådighed efter statsmagtens ledere. Vores bevægelse lever af kærlighed til folket og loyalitet over for ideen.

Ingen kan forvente, at der et par årtier efter et totalt nederlag er en ny sejr lige om hjørnet. Hvad er årtier i historiens øjne! Den tæller i aldre, ikke i år. Opgaven for vores generation - kohorterne 1950-65, som dominerer bevægelsen i dag - var at tage traditionen op og føre den videre.

Solhjulet symboliserer solens evigt sejrige fremkomst efter en mørk nat, lysets sejr over mørket. Solen slukkes ikke! Nogle gange virker det som et mirakel, og alligevel oplever vi kun naturlovenes uundgåelige sejr over en verden af kunst. Og hvis vores unge krigere er lykkedes med bare én ting - at holde billedet af solen i live i folks hjerter - så har vi opnået alt. Selv om det kun er senere generationer, der høster sejren, har vi opnået noget større: Vi har trodset **natten!**

To bekymringer plager de unge kæmpere i vores bevægelse:

Fjendens store magt og det tilsyneladende lille antal kammerater. Jeg siger til dig: **"Det er godt, at vi kun er nogle få!"**

Vi danner en elite, vores bevægelse opdrager en generation af kæmpere, for hvem intet vil være umuligt. Undertrykkelse og forfølgelse former morgendagens revolutionære. Kun kammerater, der ikke frygter for deres borgerlige eksistens, og som er fast besluttet på at ofre alt, hvis det er nødvendigt, vil finde vej til os.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden - her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver dem begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reason are non-White immigration, culture dilution, and re-orienting.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lank

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
 Hundredvis af bøger på mange sprog
 Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!